

Παραμονές Χριστουγέννων 2015, ή 6 μ.Μ., δηλαδή η έκτη, μετά Μνημονίων, χρονιά. Ζούμε σε μια αγορά ειδήσεων που εισρέει κυριολεκτικά οτιδήποτε ή ακόμα χειρότερα ότι να 'ναι. Όπου δυσκολεύεσαι να ξεχωρίσεις το αληθινό από το ψεύτικο, το γνήσιο από το προβοκατόρικο.

Μια έρευνα στο διαδίκτυο, μας λέει ότι ως δεύτερος πιο δημοφιλής προορισμός που έψαξαν οι Έλληνες, στο google, το '15 με θέμα «ταξίδια στο εξωτερικό», είναι το Ντουμπάι. Ακόμα πιο σκοτεινό σημείο της έρευνας είναι η πρώτη θέση στο ερώτημα «Πως να» όπου οι περισσότερες/οι προτίμησαν το: «*Πως να τον κάνω να κολλήσει;*», ενώ στις ταχύτερα αυξανόμενες αναζητήσεις, το iPhone 6s, ήταν υψηλότερα από τον «ΕΝΦΙΑ 2015» και το «ΣΥΡΙΖΑ».

Σε επίπεδο προσωπικοτήτων, η κατάταξη έφερε στην κορφή τον (πρώην) μπασκετμπολίστα Λαμάρ Όντομ που παραλίγο να χάσει τη ζωή του μετά από ομαδικό σεξ τη συνοδεία ναρκωτικών, για να ακολουθήσει μια αθλήτρια πολεμικών τεχνών, ονόματι Ρόντα Ράουζι, και κάποια Κέιτλιν Τζένερ που έκανε αλλαγή φύλου.

Κάτι μας δείχνουν αυτές προτιμήσεις. Μας δείχνουν, ότι σε μια χώρα που σβήνει, κάτι άλλο ανατέλλει. Δύει μια χώρα, ως αποτέλεσμα ενός οικονομικού στραγγαλισμού που ήρθε μετά από ένα

όργιο δανειοληψίας και αναδύεται ένα μόρφωμα πολιτών κάποιου περίεργου συνδυασμού μεγάλων δόσεων αδιαφορίας και κουταμάρας με μικρή ποσότητα έντονης βίας.

Από τον Οκτώβρη του '09, που προκηρύχθηκαν εκλογές, έως το τέλος του '15, κάτι περισσότερο από έξι χρόνια ορκίστηκαν επτά πρωθυπουργοί. Ο τελευταίος, δυο φορές. Από αυτούς, δυο ήταν υπηρεσιακοί, ένας φερόμενος ως «τεχνοκράτης» και οι λοιποί επαγγελματίες της πολιτικής. Όλοι γεννημένοι μεταπολεμικά, ο τελευταίος και μεταπολιτευτικά.

Όλοι έδωσαν υποσχέσεις. Κανείς δεν έδωσε λύσεις. Στο ίδιο χρονικό διάστημα πραγματοποιήθηκαν πέντε εκλογικές αναμετρήσεις και ένα δημοψήφισμα. Εδώ κάτι άλλαξε.

Μετά την αποδόμηση, της «κεντροδεξιάς», της «κεντροαριστεράς», της «συγκυβέρνησης» και των συνδυασμών όλων αυτών, ήρθε και η αποσυρναμολόγηση της αποκαλούμενης και ως «Αριστεράς». Αυτή η ελπίδα της «πρώτης φοράς» έσβησε γρήγορα και θλιβερά, ισοπεδώνοντας μαζί της και τον όποιο μύθο κουβάλαγε στις αποσκευές της η κυνηγημένη, η απόκληρη, η ηττημένη, η φυλακισμένη, η εκτοπισμένη, η εκτελεσμένη, μα περήφανη και εν πολλοίς Ζωντανή Αληθινή Αριστερά.

Μαζί της, σαν αν ξεθωριάζουν όλες οι θυσίες, όλοι οι αγώνες, όλοι οι Μίσσιοι, γνωστοί και άγνωστοι που άδολα άφησαν στο βωμό της ισότητας και της δικαιοσύνης, τα νιάτα τους, τους αγαπημένους τους, τις ζωές τους.

Κι' έτσι δεν χάνεται μια μόνον χώρα. Ξεγράφεται και μια ιδεολογία, με ένα τρόπο φτωχό και άθλιο, μ' ένα θεατρικό προσκύνημα στην Καισαριανή, που προηγήθηκε όλων των άλλων προσκυνημάτων.

Παραμονές Χριστουγέννων 2015 ή 6 μ.Μ.

Χρόνια μας πολλά.